

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia și avocatul Spoială Vladimir în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2019 și a sentinței Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 28 decembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Lungu Mihail Xxxxx, născut la xxxxx, originar din s. Xxxxx r-nul Xxxxx, domiciliat s. Xxxxx r-l Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 05.01.2017-28.12.2018
2. instanța de apel: 23.01.2019-25.03.2019
3. instanța de recurs: 11.06.2019 - 19.11.2019

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 28 decembrie 2018, **Lungu Mihail Xxxxx** a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 174 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, fiind încasat de la Lungu M. în beneficiul lui Xxxxx prejudiciul moral în sumă de 2000 lei, în rest cerințele au fost respinse.

Cerința procurorului în latura încasării de la Lungu M. a cheltuielilor de judecată în mărime de 4162 lei, suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale și a raporturilor de expertiză, a fost respinsă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Lungu M., în perioada anilor 2012-2015, în satul Xxxxx, raionul Xxxxx împreună cu minora Xxxxx, născută la xxxxx, știind cu certitudine despre faptul, că ultima este minoră și nu a împlinit vârsta de 16 ani, a întreținut cu ultima raporturi sexuale.

Acțiunile lui Lungu M. au fost calificate în baza art. 174 alin. (1) Cod penal, *raportul sexual altul decât violul, actele de penetrare vaginală comise asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea acesteia și rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin

care a-l recunoaște vinovat pe Lungu M. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal și a-i stabili pedeapsa penală, sub formă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Xxxxx în valoare de 200000 lei cu titlul de prejudiciu moral, a o accepta integral, considerând-o rațională și echitabilă, a încasa integral din contul inculpatului cheltuielile judiciare suportate în procesul urmăririi penale, în valoare totală de 4162 lei, pentru efectuarea expertizelor judiciare.

În motivarea apelului indicat:

- sentința pronunțată în privința inculpatului prin care acesta a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate cu stabilirea pedepsei penale, se concluzionează că instanța deși corect a calificat acțiunile acestuia stabilindu-i sancțiunea penală, o consideră prea blândă, care de fapt este neproportională cu faptele expuse, totodată consideră că sentința este ilegală și în ceea ce privește faptul că instanța a dispus prin sentința de condamnare de a nu încasa cheltuielile de judecată care au fost solicitate de către acuzare în mărime de 4162 lei, pentru efectuarea unui șir de expertize judiciare în cadrul urmăririi penale, cu atât mai mult că majoritatea acestor expertize au fost efectuate la inițiative și solicitarea nemijlocită a părții apărării, demersurile căror au fost acceptate în cadrul urmăririi penale;

-instanța nu a motivat suficient imposibilitatea inculpatului și faptul că acesta nu dispune de mijloace financiare, pentru a trece cheltuielile suportate în contul statului și liberarea lui de obligațiunea dată, care de fapt va genera și în continuare factorul de risc de repetare a acțiunilor sale ilicite;

- corectarea inculpatului poate avea loc doar cu izolarea temporară a acestuia de societate, așa dar s-a solicitat instanței recunoașterea vinovăției lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal și a-i stabili pedeapsa penală, sub aspectul prevederilor alin. (3) al art. 70 Cod penal sub formă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu ispășirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, fiind arestat preventiv din sala de judecată pînă la intrarea sentinței în vigoare;

- acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Xxxxx în valoare de 200000 lei cu titlul de prejudiciu moral, a o accepta integral, considerînd-o rațională și echitabilă, cu atât mai mult că aceste suferințe sunt probate prin probe pertinente, cum ar fi raportul de expertiză judiciară nr. 114a-2016.

3.2 Avocatul Negru Olesea în interesele părții vătămate Xxxxx, a solicitat casarea acesteia în partea respingerii cererii formulate în interesele părții vătămate privind încasarea sumei prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și a cheltuielilor de judecată, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care, a se dispune a se încasa din contul lui Lungu M. în beneficiul părții vătămate Xxxxx 200000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune și cheltuielile de asistență juridică.

În motivarea apelului a indicat:

- Xxxxx, victimă a infracțiunii a suportat și suportă suferințe psihice datorate acțiunilor infracționale a lui Lungu M., fapt ce se confirmă prin rapoartele de

expertiză psihiatrico-legală ambulatorie, unde victima atestă diagnosticul - tulburare cauzată de stres post-traumatic;

- sechele celor întâmplate se manifestă și prin senzația de jenă, frică de imposibilitatea de a se reîncadra în arealul său social, ezitarea relațiilor cu persoanele de sex opus, dat fiind lipsa încrederii în relații sincere, deoarece de către inculpat a fost psihic manipulată o perioadă îndelungată de timp, perioadă care corespunde unei vârste fragede a victimei, evenimentele negative petrecute întipărirându-se în conștiința sa pentru întreaga viață - circumstanță care o pune în situația imposibilității de a-și crea o familie, fiind urmărită de fobia minciunii și manipulării;

- recuperarea din contul inculpatului a sumei prejudiciului moral în folosul victimei Xxxxx în mărime de 200000 lei va reprezenta o compensare care poate aduce satisfacție persoanei vătămate și este proporțională caracterului și gravității suferințelor psihice și fizice suportate;

3.3 Avocatul Spoială Vladimir în numele inculpatului, care a solicitat casarea totală a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi sentințe de achitare, din motivul că faptele nu au fost săvârșite de către Lungu M. și în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute la art. 174 alin. (1) Cod penal.

În motivarea apelului a indicat:

- probele administrate la faza de urmărire penală și examinate în instanța de fond nu confirmă în mod incontestabil vinovăția lui Lungu M. în comiterea infracțiunii;

- instanța de judecată întru confirmarea vinovăției lui Lungu M. nu motivează sentința de condamnare, ci face doar o descriere a declarațiilor date de martori și enumeră actele procedurale, trecând în mod neîntemeiat la motivarea stabilirii gradului de pedeapsă al inculpatului, lăsând fără examinare și apreciere probele și circumstanțele expuse de apărare, fapt inadmisibil;

- s-a stabilit în mod incontestabil că Xxxxx, cât și mama acesteia, care la momentul depunerii plîngerii la data de 16.11.2015 la Procuratura r. Xxxxx. au declarat că Xxxxx a întreținut relații sexuale cu Lungu M. în perioada anilor 2012 – 2015, care știa cu certitudine că Xxxxxnu a împlinit vârsta de 16 ani, sunt declarative și nu pot confirma în mod incontestabil întreținerea raporturilor sexuale anume în perioada în care Xxxxx nu avea împlinită vârsta de 16 ani. Mai mult ca atât, nici chiar martorii audiați în cadrul urmăririi penale, cât și în judecată, nu au putut declara data și anul concret în care Lungu M. a avut relații sexuale cu Xxxxx. Toți martorii declară în linii generale că cei doi aveau o relație de prietenie și iubire, se întâlneau din școală și cunosc despre raporturile sexuale din spusele părții vătămate Xxxxx;

- nici un martor audiat nu a declarat ferm și clar că a văzut raportul sexual dintre Lungu M. și Xxxxx în perioada cînd ultima nu avea împlinită vârsta de 16 ani;

- instanța de judecată, urma să țină cont și de declarațiile inculpatului Lungu M. care a declarat că a avut prima dată relații sexuale cu partea vătămată Xxxxxla data de xxxxx, cînd a fost invitat la ziua de naștere a lui Xxxxxla ea acasă. Astfel, la

data de xxxxx, Xxxxxavea deja împlinită vârsta de 16 ani, iar acțiunile lui Lungu M. nu pot fi calificate conform componentei de infracțiune prevăzute la art. 174 alin. (1) Cod penal, din motivul lipsei laturii obiective a infracțiunii și a obiectului infracțiunii;

- aceste acțiuni se confirmă în mod incontestabil și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 467 din 31.12.2015, care confirmă că la Xxxxxs-a depistat sarcină de 8-9 săptămâni, însă care nu este confirmată prin careva date clinice și paraclinice obiective;

- instanța de judecată la stabilirea adevărului juridic și restabilirii echității sociale, urma să țină cont de motivul care a dus la depunerea plângerii împotriva lui Lungu M. și anume din motivul de răzbunare și ură;

- din materialele cauzei penale și anume declarațiile părții vătămate Xxxxxși reprezentantul său legal, mama Butenco E., s-a constatat în mod incontestabil că plângerea penală împotriva lui Lungu M. a fost depusă după ce Lungu M. a refuzat să se căsătorească cu Xxxxx, iar mama acesteia Xxxxx, l-a amenințat pe Lungu M. că în situația când acesta refuză să se căsătorească cu fiica sa, va sta la pușcărie;

- depunerea plîngerii penale din motivul de răzbunare se confirmă în mod incontestabil și prin partea motivată a raportului de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 713 din 15.07.2016, pagina nr. 3 unde expertul menționează că "Acuma mama ei insistă ca el să se căsătorească, însă el refuză categoric. Din acest motiv mama l-a dat în judecată". Aceste concluzii se mai confirmă și prin cererile de încetare a procesului penal din 12.03.2016, depuse de către Xxxxxși mama Xxxxx. Mai mult ca atât, declarațiile părții vătămate și a martorilor sunt contradictorii și cointeresate, dat fiind faptul că toți martorii audiați sunt prieteni cu partea vătămată Xxxxx;

- instanța de judecată era obligată să adopte o sentință de încetare a procesului penal în baza art. 174 alin. (2) Cod penal și art. 391 Cod de procedură penală, avînd în vedere că nivelul apropiat în ceea ce privește vârsta și dezvoltarea fizică și psihică a lui Lungu M. și Xxxxxse confirmă în mod incontestabil prin vârsta apropiată și anume Lungu M. (născut la data de 18.01.1997) este cu 2 ani mai mare și cu o clasă școlară mai mare decît Xxxxx(născută la data de 18.03.1999), cît și rapoartele de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie efectuate pe dosarul dat;

- pentru aplicarea alin. (2) art. 174 Cod penal, sunt necesare întrunirea cumulativă a trei condiții și anume: făptuitorul și victima sunt la nivel apropiat în ceea ce privește vârsta, făptuitorul și victima sunt la nivel apropiat în ceea ce privește dezvoltarea fizică și făptuitorul și victima sunt la nivel apropiat în ceea ce privește dezvoltarea psihică;

- victima este cu 2 ani și cu o clasă școlară mai mică decît inculpatul, iar dezvoltarea fizică a făptuitorului este apropiată de dezvoltarea fizică a victimei, ce se constată vizual. Astfel, sunt întrunite toate 3 condiții prevăzute de legea penală, motiv pentru care instanța de judecată urmează să aplice prevederile art. 174 alin. (2) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul Spoială V. în numele

inculpatului și admis în parte apelul procurorului și avocatului Negru O. în numele părții vătămate Xxxxx, fiind casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, prin care s-a încasat de la Lungu M. în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 4162 lei. A fost încasat de la Lungu M. în beneficiul părții vătămate Xxxxx prejudiciul moral în sumă de 100.000 lei. În rest celelalte dispoziții din sentință au fost menținute.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că analizând materialele cauzei prin prisma prevederilor art. 101 Cod procedură penală, vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal cu indicii - "*raportul sexual altul decât violul, actele de penetrare vaginală comise asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani*", a fost demonstrată de către instanța de fond, aceste concluzii fiind regăsite și de instanța de apel.

Prin urmare, instanța de apel a stabilit că din analiza declarațiilor martorilor martorilor Xxxxx, Xxxxx și care au indicat direct atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată, că inculpatul Lungu M. cu certitudine a cunoscut în perioada 2012-2015 vârsta părții vătămate Xxxxx, deoarece învățau într-o școală și cunoștea și în ce clasă învață (f.d. 39.43).

Argumentul inculpatului și avocatului Spoială V., precum că primul raport sexual cu partea vătămată a avut loc în perioada anilor 2016-2017 și nicidecum în perioada anilor 2012-2015, instanța l-a respins, or atât din materialele dosarului, cât din declarațiile martorilor este cert dovedit, că relații sexuale între inculpat și partea vătămată au avut loc în perioada anilor 2012- 2015. Conform documentelor medicale prezentate de partea vătămată Xxxxx și concluziei nr. 185 din 27.11.2015 a CMCa EMPS CS Țințăreni s-a stabilit diagnosticul clinic „Sarcină 8-9 săptămâni” - fiind indicat anul 2015.

Totodată, instanța de apel a constatat că inculpatul în ședința de judecată a negat faptul aflării în relații sexuale cu partea vătămată în perioada anilor 2012-2015, pe când la urmărirea penală acesta a indicat că aceste relații au avut loc din anul 2014 aprilie-iunie la domiciliul sau și domiciliul Xxxxx din satul Xxxxx. Despre faptul, că partea vătămată era însărcinată el cunoaște din luna octombrie 2015, deoarece ea l-a rugat să meargă împreună la părinții ei pentru a-i comunica că el este tatăl copilului, la care a căzut de acord pentru a o susține, ca părinții să nu o alunge de acasă.

În viziunea instanței de apel, vinovăția inculpatului se mai confirmă și prin materialele cauzei penale și anume: ordonanța privind începerea urmăririi penale (f.d.1); plîngerea depusă de Xxxxx din 20 noiembrie 2015 (f.d. 15); proces-verbal de consemnare a plîngerii orale depuse de Xxxxx din 21 noiembrie 2015 (f.d. 19); ordonanța de recunoaștere în calitate de reprezentant legal al părții vătămate Xxxxx- Xxxxx din 27 noiembrie 2015 f.d. (22); ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată Xxxxx din 27 noiembrie 2015 (f.d. 45-47); proces-verbal de confruntare între partea vătămată Xxxxxși învinuitul Lungu M. din 3 februarie 2016; raportul de expertiză medico-legală nr. 467 din 31 decembrie 2015 (f.d. 55-56); raporul nr. 115a-2016 a Serviciului de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie efectuată în privința inculpatului (f.d. 65-66); raporul nr. 114a-2016 a Serviciului de

expertiză psihiatrico-legală ambulatorie efectuat la 18.02.2016 (f.d. 70-71); raportul nr. 311 a-2016 a Serviciului de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie efectuat la 15.07.2016 (f.d. 81 - 82); raportul nr. 614a-2016 a Serviciului de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie efectuată la 07.07.2016, în privința părții vătămate Xxxxx (f.d.86-88); raport de expertiză medico-legală nr. 242 din 01.08.2016 efectuat în privința părții vătămate Xxxxx (f.d.97-98); revendicare a DIEO a MAI RM, prin care se confirmă că inculpatul Lungu M. anterior nu a fost tras la răspundere penală (f.d. 111); ordonanța procurorului în Procuratura Anenii Noi privind respingerea cererii părții vătămate Xxxxx privind retragerea cererii în legătură cu împăcarea părților (f.d. 126); ordonanța de punere sub învinuire a lui Lungu M. în baza art. 174 alin. (1) Cod penal din 29 februarie 2016 (f.d. 128).

Prin urmare, instanța de apel a concluzionat că inculpatul a acționat cu intenții directe, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptelor sale, neprevăzând urmările survenite, fapt ce se dovedește prin raportul de expertiză medico-legală nr. 467 din 18.12.2015 prin care s-a constatat, că fiind examinate documentele medicale prezentate de Xxxxx și conform concluziei nr. 185 din 27.11.2011 a CMCa EMPS CS Țințăreni s-a stabilit diagnosticul clinic de „Sarcină 8-9 săptămâni”, însă care nu este confirmat prin careva date clinice și paraclinice obiective: raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 115a-201, efectuat în privința lui Lungu M. prin care s-a constatat, că acesta careva maladiei psihice nu suferă, este fără dereglări psihice. În perioada comiterii infracțiunii, ce i se impută el careva tulburări psihice de intensitate psihotică nu a manifestat, avea păstrată intactă capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunii sale, putea acționa cu discernământ, din care considerente, referitor la infracțiunea, de care este bănuit Lungu M. poate fi recunoscut responsabil. La moment tulburări cu semnificație psihiatrică legală nu evidențiază, nu necesită măsuri de siguranță cu caracter medical. Vârsta învinuitului corespunde cu dezvoltarea psihică a acestuia; raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie raportul nr. 114a- 2016, efectuat în privința Xxxxx, prin care s-a constatat, că la momentul examinării psihologice se constată potențial intelectual păstrat, emoțional echilibrată. Dezvoltare psihică a părții vătămate Xxxxx corespunde vârstei sale cronologice. După evenimentele menționate examinata a dezvoltat „Tulburare de stres posttraumatică”, pe care la moment a depășit-o. În perioada comiterii asupra ei a acțiunilor cu caracter sexual. Xxxxx tulburări psihice de intensitate psihotică nu a manifestat, a putut înțelege corect caracterul și semnificația îndreptate asupra ei și în prezent le poate reda; raportul de expertiză medico-legală nr. 242 din 02.12.2016 prin care s-a constat, că Xxxxx, după dezvoltarea s-a fizică, corespunde vârstei sale de 17 ani. Luând în considerație acest fapt nu se exclude ca Xxxxx și cu 1-3 ani în urmă să corespundă anilor săi; raportul de expertiză medico-legală nr. 235 din 21.11.2016 prin care s-a constatat, că Lungu M. după dezvoltarea s-a fizică, corespunde vârstei sale de 19 ani. Luând în considerație acest fapt, nu se exclude ca Lungu M. și cu 1-3 ani în urmă să corespundă anilor săi (f.d. 65-66, 70- 71, 81-82).

Instanța de apel analizând sistemul de probe menționat prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei,

concludenții și utilității lor, a apreciat ca fiind veridice, utile, consecvente și în coroborare care indică că, inculpatul Lungu M. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 174 alin. (1) Cod penal, *raportul sexual altul decât violul, actele de penetrare vaginală comise asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani.*

Prin urmare, instanța de apel a constatat că inculpatul cunoștea cu certitudine vârsta părții vătămate la momentul comiterii infracțiunii, care nu a atins vârsta de 16 ani. Această certitudine se datorează cunoașterii anterior părților - au făcut studii într-o școală din s. Xxxxx raionul Xxxxx, astfel cunoscând vârsta unuia altuia.

Reieșind din cele menționate instanța de apel a respins ca nefondate argumentele avocatului Spoială Vladimir în numele inculpatului, cât și a inculpatului nefiind combătute cu nici un document probele prezentate de către acuzatorul de stat.

La capitolul numirii pedepsei inculpatului, instanța de apel a considerat că concluzia instanței de fond este corespunzătoare stării de drept și întemeiată din punct de vedere al principiilor și criteriilor stabilirii pedepsei penale.

Totodată, instanța de apel ținând cont de circumstanțele reale, de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că acțiunea săvârșită face parte din categoria infracțiunilor grave, de persoana inculpatului, care se află pe banca acuzaților pentru prima dată, este caracterizat pozitiv, de comportamentul acestuia în timpul și după săvârșirea infracțiunii, care nu a recunoscut vina, cât și de comportamentul părții vătămate, care a mers conștient la întreținerea raporturilor sexuale la o vârstă de 13 ani, fapt confirmat de raportul nr. 114a-2016 din 1.02.2016 că perioada comiterii asupra ei a acțiunilor cu caracter sexual Xxxxx tulburări psihice de intensitate psihotică nu a manifestat, a putut înțelege corect caracterul și semnificația acțiunilor îndreptate asupra ei.

Prin urmare, instanța de judecată i-a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, în viziunea instanței de apel, prima instanță întemeiat a reținut că Lungu M. nu este necesar să execute pedeapsa stabilită cu închisoarea or legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului, pedeapsa cu închisoare fiind una dintre cele mai grave pedepse și se aplică doar în cazurile când corectarea și reeducarea inculpatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în mărime de 4162 lei, instanța de apel a reținut că aceste cheltuieli urmează a fi încasate de la inculpat.

Instanța de apel a mai menționat că, din materialele cauzei penale rezultă că partea vătămate Xxxxx a înaintat o acțiune civilă împotriva inculpatului prin care a solicitat încasarea prejudiciului moral în sumă de 200000 lei.

Cu privire la soluția emisă de Judecătoria Anenii Noi, (sediul Central) din 28 decembrie 2018 prin care s-a dispus încasarea de la Lungu M. în beneficiul lui Xxxxx prejudiciul moral în sumă de 2000 lei, instanța de apel a considerat-o

arbitrară.

Astfel, instanța de apel având în vedere că Xxxxx, victimă a infracțiunii a suportat și suportă suferințe psihice datorate acțiunilor infracționale a lui Lungu M. fapt ce se confirmă prin rapoartele de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie, unde victima atestă diagnosticul - tulburare cauzată de stres post-traumatic, sechele celor întâmplate se manifestă și prin senzația de jenă, frică de imposibilitatea de a se reîncadra în arealul său social, ezitarea relațiilor cu persoanele de sex opus dat fiind lipsa încrederii în relații sincere deoarece de către inculpat a fost psihic manipulată o perioadă îndelungată de timp, perioadă care corespunde unei vârste fragede a victimei, evenimentele negative petrecute întipărindu-se în conștiința sa pentru întreaga viață - circumstanță care o pune în situația imposibilității de a-și crea o familie, fiind urmărită de fobia minciunii și manipulării, instanța de apel a conchis că suma de 200 000 lei solicitată de către partea vătămată în contul prejudiciului moral este exagerată, totodată considerând că suma de 100 000 lei va fi o satisfacție echitabilă.

6. Hotărârile instanțelor de fond sunt atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1 Procuror, care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

În motivarea recursului indică:

- vinovăția inculpatului pe deplin este dovedită și acțiunile lui Lungu M. corect au fost încadrate în temeiul art. 174 alin. (1) Cod penal, iar instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale inculpatului, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor;

- instanța de apel verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Lungu Mihail, a conchis că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61 și 75 Cod penal, la stabilirea categoriei pedepsei, însă la stabilirea mărimii pedepsei nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului;

-la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Lungu M., instanța de apel a preluat motivele pentru care instanța de fond a dispus prin prisma 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o anumită perioadă de probațiune, și anume că inculpatul se află pe banca acuzaților pentru prima dată, este caracterizat pozitiv, de comportamentul acestuia în timpul și după săvârșirea infracțiunii, care nu a recunoscut vina, cât și de comportamentul părții vătămate, care a mers conștient la întreținerea raporturilor sexuale la o vârstă de 13 ani, fapt confirmat prin raportul nr. 114a-2016 din 18.02.2016, că perioada comiterii asupra ei a acțiunilor cu caracter sexual Xxxxx tulburări psihice de intensitate psihotică nu a

manifestat, a putut înțelege corect caracterul și semnificația acțiunilor îndreptate asupra ei;

- atât instanța de fond, cât și cea de apel nu au respectat regulile privind individualizarea pedepsei inculpatului Lungu Mihail, întru atingerea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea celui vinovat, precum și prevenirea comiterii atât de către el, cât și de către alte persoane a unor fapte penale similare, instanța de apel urma să admită cerințele procurorului formulate în apel, considerând necesar de a înăspri pedeapsa penală pentru inculpatul Lungu Mihail, prin excluderea dispozițiilor art. 90 Cod penal;

- infracțiunile privind viața sexuală având o profundă semnificație antisocială, generează repercusiuni deosebit de dăunătoare pe plan social, mai ales în cazul victimelor minore, ce începând viața sexuală la o vârstă timpurie nu sunt suficient de dezvoltate din punct de vedere fizic și moral, ceea ce ar putea genera consecințe nefaste asupra dezvoltării lor fizice, psihice și morale ulterioare, or inviolabilitatea sexuală a minorilor constituie o condiție importantă a dezvoltării lor sexuale și morale;

- argumentele invocate la adoptarea soluției prin care instanța de apel invocă, că inculpatul Lungu Mihail se poate corecta fără executarea pedepsei ce i s-a aplicat, și în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, urmează a fi dispusă condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, este absolut nefondată, devreme ce inculpatul nu a recunoscut vina, nu a manifestat căință sinceră, se învinuiește de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal, care conform art. 16 Cod penal face parte din categoria infracțiunilor grave;

- inculpatul neagă cu vehemență comiterea infracțiunii, ce denotă lipsa de conștientizare a gravității faptei ilicite și impactul acesteia asupra societății în condițiile realităților sociale aflate în desfășurare;

- în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, stabilirea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării se admite numai luând în considerație personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor atenuante, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia pînă la săvîrșirea infracțiunii, în timpul și după săvîrșirea acesteia. În acest caz instanța este obligată să indice care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate atenuante și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc temei pentru aplicarea art. 90 Cod penal;

- din starea de fapt constatată și circumstanțele comiterii infracțiunii, precum și comportamentul inculpatului pînă și după săvîrșirea faptei, se deduce incorectitudinea aplicării unei pedepse prea blânde or, acesta a comis o infracțiune gravă care atentează la valoarea primordială protejată de legea penală - viața și sănătatea persoanei, fiind stabilite urmările prejudiciabile - tulburare de stres - post traumatică;

- instanțele de fond și de apel nu au acordat deplină eficiență prevederilor 61, 75 și 90 Cod penal, individualizând eronat pedeapsa aplicată inculpatului, aceasta fiind prea blândă, sentința și decizia în partea stabilirii pedepsei urmînd a fi casată;

- în ceea ce privește argumentul procurorului referitor la aplicarea art. 70 alin.

(3) Cod penal cu stabilirea pedepsei penale inculpatului Lungu M. sub formă de închisoare de 3 ani 6 luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, a cărei aplicare a fost solicitată de procuror participant în instanța de fond și apel, instanța de apel nu s-a expus;

- instanța de apel, corect casând sentința în latura încasării prejudiciului moral și cheltuielilor judiciare, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, nu a respectat consecutivitatea aplicării pedepsei inculpatului în aspectul reducerii cu o jumătate din maximul pedepsei prevăzut de lege;

- instanțele de fond și apel contară prevederilor legale, neconstatând circumstanțe atenuante au redus pînă la minim pedeapsa cu închisoarea inculpatului Lungu Mihail;

- instanța de apel n-a îndeplinit cerințele stipulate în prevederile art. 101, 394, 414 Cod de procedură penală, iar acestea constituie temei de drept pentru recurs ordinar prevăzut în art. 427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în partea ce ține de individualizarea pedepsei stabilite inculpatului.

6.2 Avocatul Spoyală V. în numele inculpatului, care solicită casarea totală a acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi sentințe de achitare, din motiv că faptele nu au fost săvârșite de Lungu M. și în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal.

În motivarea recursului invocă:

- probele administrate la faza de urmărire penală și examinate în instanța de fond nu confirmă în mod incontestabil vinovăția lui Lungu Mihail în comiterea infracțiunii;

- instanța de judecată întru confirmarea vinovăției lui Lungu Mihail, nu motivează sentința de condamnare, ci face doar o descriere a declarațiilor date de martori și enumeră actele procedurale, trecînd în mod neîntemeiat la motivarea stabilirii gradului de pedeapsă al inculpatului, lăsînd fără examinare și apreciere probele și circumstanțele expuse de apărare, fapt inadmisibil;

- s-a stabilit în mod incontestabil că Xxxxx, cît și mama acesteia, care la momentul depunerii plîngerii la data de 16.11.2015, la Procuratura r. Xxxxx, au declarat că Xxxxx a întreținut relații sexuale cu Lungu Mihail în perioada anilor 2012 - 2015, care știa cu certitudine că Xxxxx nu a împlinit vîrsta de 16 ani, sunt declarative și nu pot confirma în mod incontestabil întreținerea raporturilor sexuale anume în perioada în care Xxxxx nu avea împlinită vîrsta de 16 ani;

- nici chiar martorii audiați în cadrul urmăririi penale, cît și în judecată, nu au putut declara data și anul concret în care Lungu Mihail a avut relații sexuale cu Xxxxx. Toți martorii declară în linii generale că cei doi aveau o relație de prietenie și iubire, se întîlneau din școală și cunosc despre raporturile sexuale din spusele părții vătămate Xxxxx;

- nici un martor audiat nu a declarat ferm și clar că a văzut raportul sexual dintre Lungu și Xxxxx în perioada cînd ultima nu avea împlinită vîrsta de 16 ani;

- instanța de judecată, urma să țină cont și de declarațiile inculpatului Lungu Mihail, care a relatat că a avut prima dată relații sexuale cu partea vătămată Xxxxx la data de xxxxx, când a fost invitat la ziua de naștere a lui Xxxxx la ea acasă;

- la data de xxxxx, Xxxxxavea deja împlinită vârsta de 16 ani, iar acțiunile lui Lungu Mihail nu pot fi calificate conform componenței de infracțiune prevăzute la art. 174 alin. (1) Cod penal, din motivul lipsei laturii obiective a infracțiunii și a obiectului infracțiunii;

- aceste acțiuni se confirmă și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 467 din 31.12.2015, care confirmă că la Xxxxx s-a depistat sarcină de 8-9 săptămâni, însă care nu este confirmată prin careva date clinice și paraclinice obiective;

- instanța de judecată la stabilirea adevărului juridic și restabilirii echității sociale, urma să țină cont de motivul care a dus la depunerea plângerii împotriva lui Lungu Mihail și anume din motivul de răzbunare și ură;

- din materialele cauzei penale și anume declarațiile părții vătămate Xxxxxși reprezentantul său legal, mama Xxxxx, s-a constatat că plângerea penală împotriva lui Lungu Mihail, a fost depusă după ce Lungu Mihail a refuzat să se căsătorească cu Xxxxx, iar mama acesteia Xxxxx, l-a amenințat pe Lungu Mihail că, în situația când acesta refuză să se căsătorească cu fiica sa, va sta la pușcărie;

- depunerea plângerii penale din motivul de răzbunare se confirmă în mod incontestabil și prin partea motivată a raportului de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 713 din 15.07.2016, pagina nr. 3, unde experții menționează că „Acuma mama ei insistă ca el să se căsătorească, însă el refuză categoric. Din acest motiv mama l-a dat în judecată.” Aceste concluzii se mai confirmă și prin cererile de încetare a procesului penal din 12.03.2016, depuse de către Xxxxx și mama Xxxxx;

-declarațiile părții vătămate și a martorilor sunt contradictorii și cointeresate, dat fiind faptul că toți martorii audiați sunt prieteni cu partea vătămată Xxxxx;

- instanța de judecată a ajuns la concluzia că vinovăția lui Lungu Mihail este demonstrată, în acest caz instanța de judecată era obligată să adopte o sentință de încetare a procesului penal în baza art. 174 alin. (2) Cod penal și art. 391 Cod de procedură penală;

-nivelul apropiat în ceea ce privește vârsta și dezvoltarea fizică și psihică a lui Lungu Mihail și Xxxxx se confirmă prin vârsta apropiată și anume Lungu Mihail (născut la data de 18.01.1997) este cu 2 ani mai mare și cu o clasă școlară mai mare decât Xxxxx, cât și rapoartele de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie efectuate pe dosarul dat;

- în speță, victima este cu 2 ani și cu o clasă școlară mai mică decât inculpatul, iar dezvoltarea fizică a făptuitorului este apropiată de dezvoltarea fizică a victimei, ce se constată vizual. Astfel, sunt întrunite toate 3 condiții prevăzute de legea penală, motiv pentru care instanța de judecată urmează să aplice prevederile art. 174 alin. (2) Cod penal.

În drept recurentul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursurile declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi respinse, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Cu referire la recursul declarat de către avocatul Spoială V. în numele inculpatului.

Din cuprinsul recursului declarat de către avocat se reține, că aceasta menționează ca temei de drept pct. 6) și 8) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, indicând faptul că probele examinate nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii.

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a lui Lungu M. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia Colegiului penal lărgit, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea

atacată și corect a considerat, că la pronunțarea sentinței just au fost stabilite circumstanțele de fapt și de drept și corect a ajuns la concluzia că Lungu M., este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal, iar decizia instanței de apel cuprinde fapta constatată prin sentință care a fost menținută de instanța de apel, astfel partea descriptivă a deciziei cuprinde, în conformitate cu prevederile art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Cu referire la temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, de remarcat este, că acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Din textul recursului declarat sub aspectul prezenței temeiului de casare prevăzut de pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit reține că, recurentul invocă, precum că din cumulul de probe administrat la judecarea prezentei cauze nu s-a confirmat în acțiunile inculpatului, săvârșirea infracțiunii imputate.

Analizând criticile invocate de către avocat, prin prisma incidenței temeiului de casare invocat, instanța de recurs menționează că acestea, de fapt, au constituit obiect de studiu în instanțele de fond și asupra cărora în decizia adoptată, instanța de apel s-a expus argumentat și nu se constată împrejurări ce ar înlătura concluziile despre vinovăția ultimului.

În cauza supusă judecării Colegiul penal lărgit consideră, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, examinând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal.

Astfel, nu este fondată critica recurentului, în sensul pretinderii că probele nu demonstrează vinovăția lui Lungu M. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal, deoarece instanța de apel a analizat minuțios aceste aspecte și s-a expus argumentat în privința lor.

Totodată, nu este fondată nici critica recurentului, în sensul pretinderii că probele examinate nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii. Dimpotrivă, instanța de recurs atestă că faptul comiterii infracțiunii anume de către inculpat se confirmă prin probele cercetate și verificate de instanța de apel și anume:

- declarațiile părții vătămate Xxxxx, care a menționat că relațiile sexuale cu inculpatul s-au început în anul 2012, când a împlinit 13 ani, la vârsta de 14 ani a rămas însărcinată, despre care fapt a cunoscut inculpatul și sora acestuia care au convins-o să avorteze, după care au continuat relația o perioadă de 3 ani, iar în anul

2016, la vârsta de 16 ani a rămas din nou însărcinată, de la inculpat, care a convins-o să avorteze,

- declarațiile martorului Xxxxx, care a relatat că în anul 2012, partea vătămată i-a spus că se află cu inculpatul în relații sexuale, care au durat aproximativ 3-4 ani și cunoaște că partea vătămată a rămas însărcinată de la inculpat, însă a întrerupt sarcina. În perioada primului raport între inculpat și partea vătămată, ultima avea vârsta de 13-14 ani. Xxxxxa rămas însărcinată de două ori, la 14 ani, ulterior la 15 ani;

- declarațiile martorului Catereva C., care a indicat că cunoaște despre relațiile sexuale dintre inculpat și partea vătămată, care la acel moment avea vârsta de 15-16 ani. Inculpatul știa că partea vătămată nu avea vârsta de 16 ani, ea personal a zis inculpatului că partea vătămată avea 15 ani, cu toate acestea la domiciliul ei întrețineau relații sexuale;

- declarațiile martorului Xxxxx care a declarat că partea vătămată se întâlnea cu inculpatul de la vârsta de 14-15 ani, cunoaște din spusele mamei Xxxxx că pînă la împlinirea vârstei de 16 ani, fiica acesteia a fost însărcinată. Consideră că inculpatul a cunoscut că Xxxxx, nu a împlinit vârsta de 16 ani, când întrețineau raporturi sexuale, deoarece ambii învățau în școală.

Instanța de recurs conchide că toate aceste probe coroborează între ele și indică direct la Lungu M. că a comis infracțiunea prevăzută de art. 174 alin. (1) Cod penal și confirmă faptul că inculpatul a întreținut raporturi sexuale cu partea vătămată, știind cu certitudine că ultima nu avea împlinită vârsta de 16 ani, din care considerent Colegiul penal lărgit respinge critica recurentului precum că declarațiile părții vătămate și martorilor nu confirmă întreținerea raporturilor sexuale anume în perioada când Xxxxx nu avea vârsta de 16 ani.

Totodată, la caz este întemeiată și concluzia instanței de apel, care a constatat că inculpatul în ședința de judecată a negat faptul aflării în relații sexuale cu partea vătămată în perioada anilor 2012-2015, pe cînd la urmărirea penală acesta a indicat că aceste relații au avut loc din anul 2014 aprilie-iunie la domiciliul său și domiciliul Xxxxx din satul Xxxxx. Despre faptul, că partea vătămată era însărcinată el cunoaște din luna octombrie 2015, deoarece ea l-a rugat să meargă împreună la părinții ei pentru a-i comunica că el este tatăl copilului, la care a căzut de acord pentru a o susține, ca părinții să nu o alunge de acasă.

Astfel, Colegiul penal reține că în prezenta speță se confirmă latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal, or raportul sexual a fost realizat cu consimțământul persoanei minore, infracțiunea fiind consumată, deoarece inculpatul a început real actul sexual cu victima, ultima neatingînd vârsta de 16 ani, din care considerent instanța de recurs respinge argumentul avocatului precum că în cauză lipsește latura obiectivă a infracțiunii și că la data de xxxxx Xxxxx avea deja împlinită vârsta de 16 ani, or din declarațiile părții vătămate și a martorilor se confirmă că ultima a întreținut raporturi sexuale cu inculpatul și pînă a împlini vârsta de 16 ani, respectiv și la data cînd a rămas însărcinată a doua oară.

Privitor la argumentul avocatului, referitor la faptul că depunerea plîngerii penale a avut loc din motiv de răzbunare, deoarece inculpatul nu a vrut să se

cărsătorească cu partea vătămată, Colegiul penal lărgit atestă, că motivul dat nu schimbă situația în prezenta speță, deoarece reieșind din probele administrate în cadrul ședinței de judecată a fost confirmat cu certitudine, că inculpatul Lungu M. a întreținut rapoarte sexuale cu Xxxxx, cunoscând cu certitudine că aceasta nu a împlinit vârsta de 16 ani.

Nu este întemeiată nici critica recurentului, precum că la caz, instanța de judecată era obligată să adopte o sentință de încetare a procesului penal în baza art. 174 alin. (2) Cod penal, deoarece vârsta și dezvoltarea fizică și psihică a a lui Lungu M. și Xxxxx sunt apropiate.

La acest capitol, Colegiul penal reține că alin. (2) art. 174 Cod penal, este aplicabil numai dacă sînt întrunite cumulativ trei condiții: 1) făptuitorul și victima sînt la nivel apropiat în ceea ce privește vârsta; 2) făptuitorul și victima sînt la nivel apropiat în ceea ce privește dezvoltarea fizică; 3) făptuitorul și victima sînt la nivel apropiat în ceea ce privește dezvoltarea psihică. Dacă lipsește măcar una din aceste condiții, făptuitorul nu va putea beneficia de liberarea de răspundere penală. În plus, prezența ultimelor două condiții va putea fi atestată pe calea expertizei.

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că conform rapoartelor de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie: nr. 115a-2016, efectuată în privința lui Lungu M., s-a constatat, că vârsta învinuitului corespunde cu dezvoltarea psihică a acestuia; nr. 114a- 2016, efectuat în privința Xxxxx, prin care s-a constatat, că dezvoltare psihică a părții vătămate Xxxxx corespunde vârstei sale cronologice; raportul de expertiză medico-legală nr. 242 din 02.12.2016 prin care s-a constatat, că Xxxxx, după dezvoltarea s-a fizică, corespunde vârstei sale de 17 ani. Luînd în considerație acest fapt, nu se exclude ca Xxxxx și cu 1-3 ani în urmă să corespundă anilor săi; raportul de expertiză medico-legală nr. 235 din 21.11.2016 prin care s-a constatat, că Lungu M. după dezvoltarea s-a fizică, corespunde vârstei sale de 19 ani. Luând în considerație acest fapt, nu se exclude ca Lungu M. și cu 1-3 ani în urmă să corespundă anilor săi.

Reieșind din cele expuse se stabilește, că diferența de vîrstă dintre inculpat și partea vătămată este de aproximativ 2 ani și 2 luni, iar conform rapoartelor de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie și medico-legală, vîrsta învinuitului corespunde cu dezvoltarea psihică a acestuia, iar dezvoltare psihică a părții vătămate Xxxxx corespunde vârstei sale cronologice, și nu se exclude că cu 1-3 ani în urmă aceștea corespundeau anilor pe care îi aveau, astfel Colegiul atestă că, pe calea expertizei nu a fost constatat faptul că, făptuitorul și victima sînt la nivel apropiat în ceea ce privește dezvoltarea fizică și în ceea ce privește dezvoltarea psihică, din contra fiind stabilit faptul că dezvoltarea psihologică a fiecăruia corespunde vârstei pe care o au.

Astfel, instanța de recurs atestă faptul, că instanța de apel corect a stabilit că probele fiind apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, acestea indică că inculpatul Lungu M. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 174 alin. (1) Cod penal, *raportul sexual altul decît violul, actele de penetrare vaginală comise asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vîrsta de 16 ani.*

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal reține că corect au fost calificate acțiunile inculpatului în baza art. 174 alin. (1) Cod penal, iar din ansamblu de probele administrate, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii imputate, în acțiunile acestuia fiind prezente elementele infracțiunii incriminate și în cele din urmă temeiurile pentru recurs invocate și stipulate la pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea.

Totodată, instanța de recurs reține, că hotărârea instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și motivată, fiind evaluat just probatoriul administrat și indicate motivele pe care și-a întemeiat hotărârea adoptată, drept urmare toate criticile din recursul declarat de către avocatul Spoială V. în numele inculpatului, sunt vădit neîntemeiate, respectiv acesta urmează a fi respins ca inadmisibil.

Cu referire la recursul declarat de către procuror.

Așadar, în prezenta speță, reieșind din recursul declarat de procuror se atestă, că autorul acestuia îl întemeiază în baza pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Totodată, Colegiul penal lărgit constată din recursul declarat, că recurentul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu faptul că instanțele de fond nu au respectat regulile privind individualizarea pedepsei, or inculpatul nu a recunoscut vina, nu a manifestat căința sinceră, se învinuiește de comiterea unei infracțiuni grave, fapt ce indică la aplicarea nejustificată a suspendării condiționate a pedepsei cu închisoare inculpatului, Lungu M., conform art. 90 Cod penal.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului, nu și-a găsit confirmarea temeiul pentru recurs invocat, în prezenta speță, deoarece instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluțiile adoptate, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu au admis careva erori, stabilind justificat, în privința acestuia, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal.

Opozant celor invocate de recurent, la capitolul efectuării unei individualizări eronate a pedepsei în privința inculpatului, Lungu M., aplicându-i dispozițiile art. 90 Cod penal, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile

legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sanțiunea art. 174 alin. (1) Cod penal, în baza căruia inculpatul, Lungu M., a fost condamnat, prevedea la momentul comiterii acesteia pedeapsă cu închisoare de la 3 la 7 ani. Această infracțiune, clasificându-se ca una gravă, potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal.

Conform alin. (1) art. 90 Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaimăicât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă, iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase,*

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă, că inculpatul, Lungu M., a fost condamnat în baza art. 174 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutare pedepsei aplicate

vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea cuantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

În cauza suspusă judecării, instanțele de fond au conchis, că inculpatului Lungu M., urmează a-i fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal și a-i suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoare, menționată mai sus, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune săvârșită din intenție ce nu depășește 5 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva.

La circumstanțele cauzei, instanța de recurs menționează, că instanțele de fond nu au reținut careva circumstanțe agravante, precum și nici atenuante, în privința inculpatului, Lungu M.

Cât privește persoana celui vinovat, din materialele cauzei se atestă că inculpatul, se află pe banca acuzaților pentru prima dată, este caracterizat pozitiv, de comportamentul acestuia în timpul și după săvârșirea infracțiunii, care nu a recunoscut vina, cât și de comportamentul părții vătămate, care a mers conștient la întreținerea raporturilor sexuale la o vîrstă de 13 ani, fapt confirmat de raportul nr. 114a-2016 din 01.02.2016 că perioada comiterii asupra ei a acțiunilor cu caracter sexual Xxxxx tulburări psihice de intensitate psihotică nu a manifestat, a putut înțelege corect caracterul și semnificația acțiunilor îndreptate asupra ei.

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri. Reieșind din conținutul hotărârilor judecătorești ale instanțelor de fond, Colegiul penal consideră, că acestea întemeiat au concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, învederând faptul că inculpatul, se află pe banca acuzaților pentru prima dată, se caracterizează pozitiv, subsidiar ținând cont și de comportamentul părții vătămate, care a mers conștient la întreținerea raporturilor sexuale la o vîrstă de 13 ani, fapt confirmat de raportul nr. 114a-2016 din 01.02.2016 că perioada comiterii asupra ei a acțiunilor cu caracter sexual Xxxxx tulburări psihice de intensitate psihotică nu a manifestat, a putut înțelege corect caracterul și semnificația acțiunilor îndreptate asupra ei, împrejurări ce au permis instanței de a da dovadă de clemență față de acesta, evitându-se, astfel, neajunsurile pe care le poate atrage contactul cu mediul din penitenciar.

Referitor la argumentul invocat de procuror în recursul declarat, precum că infracțiunile privind viața sexuală având o profundă semnificație antisocială, ar putea genera consecințe nefaste asupra dezvoltării fizice a victimei, psihice și morale ulterioare, Colegiul penal reține că prin raportul nr. 114a-2016 din 01.02.2016 s-a constatat că, în perioada comiterii asupra victimei a acțiunilor cu caracter sexual Xxxxx tulburări psihice de intensitate psihotică nu a manifestat, a putut înțelege corect caracterul și semnificația acțiunilor îndreptate asupra ei.

Cu referire la critica recurentului precum că instanțele de fond contrar prevederilor legale, neconstatând circumstanțe atenuante au redus la minim pedeapsa cu închisoare aplicată inculpatului, instanța de recurs reține că în prezenta speță nu au fost stabilite careva circumstanțe agravante sau atenuante, astfel coborârea pedepsei pînă la minimul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod, a fost o prerogativă a instanței de judecată, luând în considerație și vârsta tânără a inculpatului. Mai mult ca atât că în speță, au fost reținute și alte circumstanțe, anterior menționate.

Având în vedere toate circumstanțele cauzei în cumul, ținând cont de principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră, că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpatul, Lungu M., iar instanța de apel just a conchis de a menține aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune, deoarece careva interdicții la aplicarea acestei norme nu se atestă, în cauza deferită judecării.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea recurentului privind excluderea aplicării dispozițiilor art. 90 Cod penal, în privința lui Lungu M.

Generalizând cele menționate, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu și-a găsit confirmarea temeiul de recurs la care face referire recurentul și nu sînt motive de a interveni în soluțiile adoptate de către instanțele de fond, deoarece pedeapsa aplicată inculpatului, Lungu M., a fost individualizată potrivit legii, iar decizia instanței de apel cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia și avocatul Spoială Vladimir în numele inculpatului, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Lungu Mihail Xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 19 decembrie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Boico Victor